Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1712/2020
28.01.2021. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Бранислава Видицки, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, МУП, ПУ Нови Сад, ПС Бач, коју заступа Државно правобранилаштво, одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 4227/19 од 16.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима садржаног у пресуди Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 4227/19 од 16.12.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П1 бр. 13/18 од 23.09.2019. године, усвојен је тужбени захтев. Обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова превоза исплати износ од 20.229,06 динара са припадајућом каматом и трошковима поступка у износу од 60.418,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 4227/19 од 16.12.2019. године, потврђена је првостепена пресуда у делу усвојеног тужбеног захтева. Преиначено је решење о трошковима тако што је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка преко износа од 29.998,00 динара са траженом каматом одбијен као неоснован.

Против правоснажног другостепеног решења о трошковима поступка, ревизију је изјавио тужилац због битне повреде поступка и погрешне примене материјалног права. Позвао се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку и разлоге прописане том законском одредбом.

По члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса, или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. По оцени ревизијског суда нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Трошкови поступка представљају споредно потраживање, које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 403. став 2., члана 410. став 2. и члана 420. у вези са чланом 28. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14) и одлучио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да када је за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора као та вредност узима се само вредност главног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Парнични трошкови о којима је одлучивао другостепени суд прописани су процесним законом у члановима 150. – 167. Закона о парничном поступку, што одређује карактер одлуке која се побија ревизијом. Захтев за накнаду трошкова је у предметном спору споредно тражење. Стога се против решења другостепеног суда, ревизија не може изјавити, ако се ревизијом побија само одлука о трошковима поступка као споредном захтеву.

Изјављеном ревизијом тужилац побија само првоснажно другостепено решење о трошковима поступка, па обзиром да трошкови поступка нису главни захтев ревизија није дозвољена. Без утицаја је што је другостепеним решењем преиначено првостепено решење о трошковима поступка, јер се одредба члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку не примењује када се преиначење односи на споредне захтеве, односно трошкове поступка у конкретном случају.

На основу изложеног Врховни касациони суд је ревизију одбацио применом члана 413. Закона о парничном поступку и одлучио као у изреци.

Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић